

indtil han nu paa Grund af Alder og Svagelighed har faaet Afsted. Naar man dernæst ser hen til, at Kongen har benaadet ham med en Titel og gjort ham til Ridder af Dannebrog og Dannebrogsmænd, forekommer det mig, at det ikke let vilde kunne falde Nogen ind at paastaa, at denne Mand skulde være usforhøit til, at den foreslaaede Forhøielse af Pensionen bevilges. Jeg har imidlertid ved at se paa denne Sag, og tilmed efter at der paa Medlemmernes Bladser er ombdelt Aftryk af de Aftefter, som denne Mand har for sin gode Tjeneste, hvilke jeg vel ikke har havt Leilighed til fuldstændig at gjennefse, men som jeg dog har set Noget i, faaet det Sndtryk, at dette Forslag er sat noget for lavt. Det forekommer mig, at denne Mand's Fortjenester, som jeg har nævnt, og som ærede Medlemmer nærmere vilde kunne efterlase i Motiverne, ere saadanne, at det endog undrer mig, at den ærede Minister ikke har foreslaaet en noget høiere Pension for ham end den, der her ligger for, saa meget mere som han, der, saavidt man kan se, snart gaar paa Gravens Rand, efter sin Helbredstilstand ikke kan leve meget længe og har uforsørgede Døttre, hvoraf den ene endog er Krabbling. Det forekommer mig virkelig, at Thinget her kunde have Grund til at gaae noget videre og at foreslaa denne Pension noget forhøiet. Dette har jeg villet udtale ved denne 1ste Behandling, idet jeg vil haabe, at den høitagtede Krigsminister ikke vil modsætte sig en rimelig eller billig Forhøielse af dette Beløb, for saa vidt Forslag derom bliver stillet. Hvis den ærede Minister ikke selv vil gjøre det, ønsker jeg meget at stille Forslag i den Retning til 2den Behandling, medens jeg dog vil forbeholde mig i alt Fald at konferere med den ærede Krigsminister angaaende dette Spørgsmaal. Jeg haaber, som sagt, at han ikke vil modsætte sig en billig Forhøielse, og jeg forbeholder mig derfor til 2den Behandling at stille et Vædringsforslag i den Retning.

Krigsministeren: Jeg kan naturligvis kun hilse den Udtalelse, der kom fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) som et glædeligt Tegn paa Sympathi for god Tjeneste i Hæren samt paa Sympathi for en brav og hæderlig Mand, der efter en lang Tjenestetid for nylig er udtraadt af Hæren, og imod hvem Rigsdagen ved tidligere Leiligheder flere Gange har viist sin Beløille. Skulde jeg blot lade mig lede af Sympathi, skulde jeg blot lade mig lede af det, som Hjertet gerne vil have, man skal gjøre, kan jeg sige, at Ingen mere vil lig end jeg vilde ønske ham og mange Andre en langt større Understøttelse som Pension efter en saa lang og god Tjenestetid; men der er en anden Betragtning, som ogsaa maa gjøres gjældende, og som naturligvis ogsaa har været gjort gjældende ved denne Sag. Det er den, at man nød-

vendigvis maa se paa, at ikke alene de Pensioner, der bevilges i Genhold til de gjældende Pensionslove, men ogsaa de Pensioner, der bevilges i Kraft af særlige Love, uagtet disse ganske vist ere Gunstbevisninger, dog fastsættes efter visse Regler, der blive nogenlunde ensartede for Alle. Det ærede Medlem vil nu erindre, at den Mand, om hvem dette Lovforslag handler, ikke er den Æneste, som efter en lang, god og hæderlig Tjenestetid er udtraadt af Hæren. Jeg vil minde om, at det ikke er saa overmaade mange Aar siden, at der her i denne Sal blev bevilget Tillægspension til en Del Mænd, der i en meget tidlig Alder vare indtraadte i Hæren som Underofficerer, der senere vare blevne forfremmede til Officerer, og som atter paa Grund af Alder vare afsaaede. Man maa nødvendigvis tage det Hensyn, om ikke det, at vise en Gunst imod den Æne, tillige som Konsekvens maa medføre, at lignende Gunstbevisninger vises Andre. Man kan ikke undgaa at anstille den Betragtning, om man ikke, naar man bevilger en saadan større Pension, vil være nødsaget til ogsaa at fremsætte Krav paa lignende Pensionsforhøielser for flere Andre. Det er naturligvis en saadan Betragtning, som har medført, at jeg, efter at Sagen har været forhandlet med det Ministerium, som foruden Krigsministeriet har med denne Sag at gjøre, ikke har turdet bringe en saa stor Sum i Forslag, som jeg, naar jeg blot skulde følge min Sympathi og mit Hjerte, ganske vist vilde have gjort. Det er imidlertid naturligt, at jeg efter de anbefalende Uttringer, der ere fremkomne fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds, og efter den Sympathi, som jeg forudsætter virkelig er tilstede her i Salen for den paagjældende Mand, mellem 1ste og 2den Behandling skal gjøre det til Øjensstand for en fornøjet Overveielse, om det ikke vil være muligt at bringe et større Beløb i Forslag, uden at der derved for andre Personers Vedkommende skabes moralske Krav, som vilde være lige saa berettigede som dette. Det glædede mig derfor meget at høre de Uttringer, der fremkom fra det ærede Medlem for Svendborg, og jeg tør maasse altsaa forvente, at han, ligesom jeg ikke skal stille noget Vædringsforslag uden efter nærmere Konference med ham, ogsaa foreløbig vil opsætte at tage Bestemmelse om, hvorvidt han vil fremsætte Vædringsforslag, indtil han imellem 1ste og 2den Behandling har havt Leilighed til nærmere at konferere derom enten med min Kollega, Finantsministeren, eller med mig.

J. A. Hansen: Det er mig hjært at have hørt den Stilling, som den ærede Minister for Diebliffet indtager til den Genvendelse, jeg gjorde til ham angaaende en Forhøielse af det paagjældende Beløb. Jeg kan naturligvis ikke vide, hvor mange Tilfælde der kan ligge for, og hvort en lignende Begünstigelse kan være lige saa berettiget,